

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 Hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-36 szám
 I. EMELET
 Hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratok vissza nem adatnak
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek tő

Gazda-kongresszus.

Pécs, 1895. május 22

(*) Mintegy másfél ezer kiváló gazda, Magyarország földbirtokosainak tulnyomó része kongresszust tart a fővárosban. A gazdák sorsa ha jól megy, nem panaszkodik az iparos, nem a kereskedő; de ha a gazdák panaszkodnak, ez a panasz átvonul az egész országon és a társadalom minden osztálya az idők mostoha járásáról beszél.

Korunk iránya, a gyors élés, a feltűnési viszketeg és ennek kapcsán az adósságcsinálás gazdáinkat is lejtőre juttatta. Mivel pedig matematikai pontossággal beigazolható, hogy gazdáink rossz finánciái kihatással vannak az államháztartás mérlegére is: helyén valónak és üdvösnök tartjuk, hogy a magyar gazda-társadalom elítje tanácskozássra ül össze, hogy meghányják-vessék a módokat és eszközöket, hogy minő állami és minő vállvetett intézkedések szükségesek, hogy az általános érzett bajok szánálva legyenek.

Annyi a baj, annyira összecsapnak gazdáink fölött a Nemezis hullámai, hogy még összefogóva sem tudják menteni, a mi létezésükhöz feltétlenül szükséges: az agyonterhelt földet. Tehát az államhatalomhoz fordulnak és tapasztalásait, tudásukat egyesítve az állam rendelkezésére bocsátják, hogy utmutatásokat adjon a szakértelem a laikus reszort miniszternek, a jogász törvényhozóknak, rámutatván a bajokra, hogy ezeken meg ezeken kell segíteni az államnak, ha ő maga sem akar a tönk szélére kerülni.

Ma már senki sem tagadhatja, hogy eszeveszett nemzetgazdasági politikánk hatása alatt, no meg a keletről származó könnyűvérétségünk mellett a mezőgazdaság a mozgó tőke karmai közé jutott. Így aztán a magyar gazda ma már ősei birtokán csak haszonbérlet; és miként egy grájzler, a ki csak a nagyobb kereskedő portékájával, a mit hitelbe vett, üzérkedik, megmaradván neki a

napról-napra való élés lehetősége, azonképpen a földbirtokos is kezelő tisztje a bankoknak, percentet élvező adminisztrátora az uzsorásoknak.

A buza, a gyapju előre le van kötve, még jó ha annyi kerül, hogy kifussa a kamatot és a törlesztést. Jön azután az állam az ő kéréseivel finánciával. Egy kis dézsmaváltás, egy kis vizszabályozási költség is van még a régi idők-ből, a község is tartja a markát, az utadó, az egyházi illetékek is csak a terheket szaporítják, csuda-e, ha rossz termés idején a gazda jobb jövő reményében adósságot csinál.

De még ez hagyján. Az élet igényei is haladtak a modern korrall. Szivarra ma több megy ki, mint a régi jó időkben az egész háztartásra, midőn a piacról semmit sem kellett venni. A régi nemesből gentry lett. A magtár-kulcsot a kasznár kezeli, ő inkább arany-kulcs után néz, ebbe öli bele váltóra felszedett pénzét. Még a legszerényebb is képviselőseget hajszol, ha nem is a maga, de valamelyik fia számára, hadd térüljön meg a réven, a mi elveszett a vámon.

Egyensúlyt tehát ma már alig tarthat az ősi kuriákon, omladozó vakolatú, vagy mennyezetű kastélyokban a gentry. Ingadozik egy darabig, küzd a létért, a mennyire lehet, de a vége rendszeren az, hogy belekerül a neve a hivatalos lapba előbb mint végrehajtást szenvedett és később mint valami kishivatalnok, a ki kegyelemből koncot kap a hatalom kezelőitől, ha jó cimborá volt.

Végre most a tizenkettedik órában a gazda társadalom gondolkodóbb része kiadta a jelszót: tömörülni és a fölsimert bajok orvoslását egy emberként követelni attól a rideg Molochtól, melyet államnak hívnak, hogy ime: most már rajtad a sor mi rajtunk segíteni, és pedig ne garasos alamizsnával, hanem radikális intézkedésekkel, mert ha mi elveszünk, akkor finis Hungariae; ami pedig sokkal dicstelenebb halál lenne, mint a harcmezőn elvérzeni.

Részünkről csak örömmel üdvözlőnk egy or-

szágos gazdaszövetség megalakulását. Belépne ebbe minden gazda, a ki érdekeit megvédeni akarná az őt fojtogató mozgó tőke ellenében. Így is lesz. Nem agrár-párttól van itt most szó, mint némelyek már előre elhíresztelték, csak egy organikus szövetségről, mely mint az amerikai „Farmers Alliance” oly hatalmat képvisel, hogy a parlamentbe csak oly tagokat küld, aki a földműves osztály ellen nem agitál, az ő hátrányokra törvényt nem szavaz meg, elismervén ez által, hogy az álladalom boldogulása és fenmaradása a földműves osztály jólététől függ, ez képezi az alapot, azt a szilárd alapot, melyen államépületünk még egypár milleniumot kibírhat.

Egyet azonban elfeledtek a kongresszus intézői megbeszélésük tárgyává tenni: az önálló vámterületet. E nélkül pedig minden határozatuk csakis akadémikus jellegű lesz és sikerüljön bár minden szándékuk, e nélkül az egy nélkül nem távolíthatják el a damoklesi kardként fejük fölött függő állandó veszedelmet.

Üdvözljük mindazonáltal a magyar gazdák kongresszusát abban a reményben, hogy ha sikerül nekik a tömörülés, minden erejükkel az önálló vámterület kivására fognak közreműködni, a midőn helyzetük sokkal jobbra fordul.

* **A Bánffy-kormány.** Báró Bánffy Dező megbuktatta Kálnoky gróftól a az érdemeket, melyeket e hőstettével a szabadelvű párt bizonyos körök körül szerzett, nem vonhatni kétségbe. Ellenben legalább is kérdés tárgya, vajon győzelme gyümölcseiből ő neki jut-e megfelelő rész, vagy pedig mások számára kaparta-e ki a gesztenyét a parászból. E tekintetben éppen a kormánykörtörében nagyon eltérők a nézetek s minduntalan hallani a véleményt, hogy báró Bánffy Dező ezuttal alighanem agyon győzte magát s az az örvény, mely a mult héten Kálnoky gróftól elnyelte, nem sokára, talán hamarabb mint általánosán hiszik, újra megnyílik s Bánffy-t is elnyeli. Eppen a kormánykörtörében nincsenek tisztában a közeli jövő alakulataival, mert tudják,

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A fernekági boszorkány.

A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Nedves, borongós az idő. A ködpárás levegőben lomha felhőket terel a vad szélroham, mely a sárvízreihen hullámzó kákást végigszántva, a szikes zombékokon tollászódó zöldlábu gémsereget is föl-ijeszti. A tojásaiokon ülő tunya lilikek is hápogva libbennek föl a fészekről és a sötét nádas tetején sűrű csapattá gomolyodva, fölkapnak a vihar hátára, mely aztán vízi őket be a zalapatakat fehérítő füzesek iszapos sűrűjébe. Imitt-amott vadludak gágogása vegyül a szelek duhaj nótájá közé, mely hangvegyülék és az ólomszínű felhőhegyek mögül ki-kicsattanó sávos villámok dörgése éppen alkalmas kísérteties muzsika arra, hogy minden jótét-lélek keresztet hányva magára, lecsukott szemekkel az Urat dicsérje.

A feketés mocsártenger sárga viziróssákkal tarkított tetején egy iromba csónak nyugtalankodik, melyet a bentülő teljes erejével a nádas keskeny sikátorába akar behajtani; de a szemközt jövő szélroham mindannyiszor másfelé fordítja a ladik széles fejét, mire a csónakos bosszusan dobja le az evezőlapátot a lábainál nyöszörgő rozdaszörű vizela mellé s kurta sürje-szaru fapapáját kikapva sötétkék szoknyája derékráncáiból, kicsiből, aztán nótára gyujt:

Sárga lú, sárga lú,
 Aran' patkó rajta . . .

A szél is belekontráz a dalba, mire a kenderhaju leány mosolyogva fujja tovább a nótát:

E'megyek, e'megyek
 A rózsámho' rajta . . .

Más emberfia ilyen cudar zegernyés időben félvámegyéért se bujik ki a vackából, ez a leány

meg itt a nádasok susogó labirintusában az elemek óriás harcán kacagva, istenkisértés-számba menő pokoli jókedvében a duló fürgeteggel versenyt dudorász . . . ! Világos szőke haja lebontva, sovány, sápadt arcán imitt-amott piros vére serken, mellén egy csomó vadzsálya, szájában füstölő pipája, jobb kezével a ringó csónakban dideregve nyöszörgő vadász-eb fejét simogatja. Tekintetes és nemes Balassa Dániel nagyuram unokájának lehet csak ilyen vad hóbortja, a hajdan gazdag göcsei komposzessor-familia egyetlen ifju, de fattyuhajtásának, a Zsófinak, a fernekági boszorkánynak . . .

A hásiagi ciheres felől, a sárréti ér alsó folyása mentén mintha emberalak közelednék a nádas felé. Magas, nyulánk testén sötétszürke, zöldhajtókás dolmány libeg; fején szőrös tiroli kalap van félre-csapva, vállán pedig finom duplacsövű fegyver lóg. Hosszu szaru bagaria-csizmájával majd térdig gázol a békarokkás buja réten, melyet egészen fölütött a bugyborékoló fenékviz. Mire a nádasparti vén fűzhöz ért, a lány is kivitte a ladikot a partra, mit a vizela meglátva, hirtelen kiugrik a csónak orráról s jókedvű csaholással rohan a zöldkalapos jáger felé.

A férfi a salomvári földesasszony pagonyerdésze, a fernekági boszorkány árnyéka, a mogyoróvári Baán Imre. Mikor a legény már csak néhány lépésnyire volt Zsófitól, ez jobb kezét csipőre téve, így kiáltott feléje:

— Hát magát mi hordozza erre Imre?

— Tudhatja Zsófi. A szívem meg az a kelekóla eszem, ami mindig maga körül settenkedik.

— Bolondos, jobb lenne ha a fatolvajokat rezegetné, — feleli kacagva a leány, — de ha már itt van, vigye rá a ladikot az érre; szeretnék mihamarább hazaevézni, hogy öregapának vacsorát készítek. Nézze, mennyi cigányhalat fogtam a békalencsésben a tapogató kosárral!

— Csak már egyszer nekem főzne vacsorát, — sóhajt az erdész, — de mit is beszélnek ilyen dőreséget? . . . Indulhatunk; üljön le, majd én veszem kezembe a lapátot.

Rövid félóra múlva a Balassa-kuria alján buzdó lucernához értek, hol a leány kiugorva a csónakból, a vészontarissnya hallal befelé indul, de hirtelen visszafordulva így szólt a legénynek:

— Holnap valamivel alkonyat előtt a régi csősz-putrinál várom; egy-két szóm lenne magához Imre.

A Balassa-kuriáról is kellene valamit mondanom. A hosszú, faszindelyes épületet már csak én is kuriának titulálom, nehogy a megboldogult jó tekintetes ur emlékét megsértsem assal, hogy a néhai ő fészket háznak csufolom. Mert a derék tabularis assessor ur szerint nemes ember kuriában lakik; a repedt sarku szöllér, meg az országfutó jöttment pedig háznak vackol. Sit tibi domine spectabilis secundum verbum tuum . . .

Hej, sok szép görbe napot is látott és a vakolatát hullogató rozoga kuria a negyvenes években, mikor a környékbeli compossessoratus s a megye urai a sodriákról idemenekülve nem tettek egyebet, mint ettenek és ittanak! Tekintetes Dániel ur üstöke akkora még koromfekete vala és drága hitestársánál módosabb urasszonyt keresve se lehetett vón' találni hét vármegye területén. Boldog házasságukat az Uristennek egy lánykával tetesett megáldani, a Nellivel; akit tizenhat esztendő korában a csopaki szüreti cécókról valami karikalábu vasasnémet lájtinánt ármányosan elszöktetett. Azóta se vettek hírt a Nelli felől, pedig eleget kurrentálták.

A nemzetes asszony kisírta a két szép szemét bánatában, a nemzetes ur meg úgy tett mérgében, — mint minden igaz magyar, kit csapás ér, — hogy borba ölte a keserüségit; aztán uton-utfélen poc-

hogy az állandó válság, mely Magyarország politikai életére évek óta nehezedik, most sem nyert megoldást, hanem csak lappang a újra kitörésre juthat, mely esetben báró Bánffy bizonynyal el fogja sodorni. Attól nem félnek ugyan, hogy ez az új válság párt válsággá fogja fajulni, mert azt hiszik, hogy Bécából az uralkodó rendszert egy ideig egyáltalán nem fenyegeti baj. Ott nyugalmat akarnak s míg a mostani többség maga szét nem bomlik, kezéből a hatalmat aligha fogják kivenni. A rendszer marad, ellenben komoly kételyeket táplálnak a miniszterelnök maradására iránt. Sokan báró Jósika Samut tartják a jövő emberének s azt hiszik, hogy rövid idő múlva Bánffy örökébe fog lépni. E kombinációval némelyek azért rokonszenveznek, mert meg vannak győződve, hogy ez esetben az összes többi miniszterek megtartják tárcájukat s legfőleg az ő felsége személye körüli minisztérium élére kerül új ember. Valószínűleg a kormánypárti főrendek köréből. Mások ellenben a válságot ma még nem tartják akutnak, noha nem tagadják a jelen helyzet zavaros voltát. Ha azonban e zűrszavaz új válságra vezetne, az ő nézetük szerint Szilágyi Dező, a képviselőház elnöke lenne az új kormány feje. Ez esetben azután magában a minisztériumban is gyökeres változás állana be s a tárcák nagy része új emberek kezébe kerülne.

* **A kormány munkarendje.** A kormány akképen határozott munkaprogramjára nézve, hogy az apróbb törvényjavaslatok még e héten átmennek a főrendiháznál s e diszpozíció szerint kedden tartaná a képviselőház utolsó ülését a nyári szünet előtt. Az egyházpolitikai javaslatok ebben az ülés-szakban már sem a képviselőházban, sem a főrendiházban nem kerülnek tárgyalásra. A nyári szünet után szeptember hó végén kezd meg a képviselőház tanácskozásait, mikor a költségvetést terjeszti a kormány a Ház elé.

Hirek.

Pécs, 1895. május hó 22.

Lapunk legközelebbi száma pénteken este jelenik meg.

— **(Az Incédy jubileum)** rendező bizottsága f. hó 24-én, pénteken d. u. 5 órakor a város ház közgyűlési termében ülést tart, és ez lesz a jubileumi ünnepély előtt az utolsó ülés s ezen fognak a végleges megállapodások, lezárolások esz közöltetni. A Rihmer helybeli könyvkötő által készített valóban remek kivitelű album is kész lesz holnapra, és a pénteki ülésen már be lesz mutatható a bizottság tagjainak.

— **(Lampionos-menet.)** A pécsi kerékpáros egyesület tagjai, szeretett elnökük, Zsolnay Vilmos névünnepe alkalmából f. hó 27-én este 8 órakor lampionos felvonulást rendeznek. A gyülekezés és kiindulás helye a Széchenyi-tér, irány: az ünnepelt férfi lakása.

— **(Évzáró vizsgák.)** A pécsi püspöki tanítóképzésében az osztályvizsgálatok f. hó 27-én

veszik kezdetüket és június 15-ig bezárólag tartanak. A tanképesítő vizsgálatok június 24-én lesznek a kir. tanfelügyelő jelenlétében. — A siklósi községi polgári iskolában június 17., 18. és 19-ik napjain lesznek a vizsgálatok. — A D. G. T. pécs-bánya-telepi népiskolájában május 25-én lesznek a hittani, június 20. és 22-én az osztályvizsgálatok. — A szabolcsi népiskolában június 5-én lesz a hittani, június 25-én az osztályvizsgálat. — A vasasi iskolában június 12-én a hittani, június 26-án az osztályvizsgálatok tartatnak meg.

— **(Kerékpáros kirándulás.)** A „Pécsi Kerékpár Egyesület“ csütörtökön, folyó hó 23-án, délután kirándulást rendez Sásdra. Indulás pontban 2 órakor a Bedő kávéházból.

— **(Jutalmak kiosztása.)** Az iparostanonokok husvétii munkakiállítás alkalmából jutalomra érdemeseknek ítélt tanoncok közt pénteken délután fogja az odaitélt jutalmakat és elismerő okleveleket Schneider István felügyelő igazgató az ipartestület küldötteinek jelenlétében kiosztani a tanóra végeztével.

— **(A kir. tanfelügyelő Vörösmarthon.)** Folyó hó 20-án délelőtt 11 óra után érkezett Salamon József kir. tanfelügyelő Kontra János, csúzai ev. ref. lelkész társaságában Vörösmartha. Megérkezése után rögtön vizsgálat alá vette az ev. ref. iskolát, melyben egy óránál tovább időzött. Hogy mennyiben volt megelégedve a vizsgálat eredményével, azt tudósít nem tudja; de, ismervén Danóczy Balázs úr buzgalmát, a legjobbat hisszük. Ebéd után, melyet a róm. kath. plébános asztalánál költött el, a róm. kath. iskolát tisztelte meg látogatásával. Először Mähler János kántortanító vezetése alatt álló 3 alsóbb osztályt vizsgálta meg. Kellemesen lepte meg, hogy egy 3. osztályos német származású tanuló igazán gyönyörűen, hangosan, értelmesen és a legtisztább kiejtéssel üdvözölte. A hosszabb ideig tartó vizsgálat után, melyen az iskolaszéken kívül a közönség köréből is számosan részt vettek, a tanfelügyelő teljes megelégedését nyilvánította, nemcsak a tantárgyak elsajátításában tapasztalt kitünő eredmény miatt, hanem azért is, mert még az első osztályos német ajku gyermekek is oly szépen ejtették ki az édes magyar szót, hogy meg sem lehetett őket különböztetni a született magyar aikuaktól, pedig mikor az iskolába kerültek, még csak nem is hallottak magyarul, annál kevésbé beszéltek. Ezután az Árndt István tanító által vezített 4., 5. és 6. osztályt vizsgálta meg. A vizsgálat befejeztével a tanfelügyelő valószággal áradozott az elismerés kifejezésében, fényesnek mondván mind a két tanító által elért eredményt. Az egész közönség előtt megköszönte a tanítók fáradozását, buzdította őket a további sikeres munkálkodásra; elismerését fejezte ki Zvonicek Alajos plébános, mint az iskolák igazgatója és iskolaszéki elnök előtt is, mint a kinek bizonyára szintén része van a szép eredmény kivívásában.

— **(Tolvaj bányász.)** Grabner Ferenc bányász Mohácson Fleischer Salamon kárára 95 ft értékű ingókat lopott el ennek csukott padlásáról. Az enyveskezü bányászt két évi fegyházra ítélték.

kolta a kukacos németet mindaddig, míg őt is megcsapta a forradalom tüzes lehellete. Aminek az lett a vége, hogy a nyolcszáz hold levárossz nyomorúságos hatvanra. Ekkor aztán egy kukkot se eresztett ki többé a száján.

Ugy három év múlva a döcögős delizsánc-kocsin egy ruhácskáiból kiszakadt vézna porontyot szállítottak Egerszegről a Balassa-kuriára, a Nelli szerencsétlen szerelmének tiltott gyümölcsét, akit az erkölcsös urasszony sehogy se akart fedél alá fogadni. De az ura rávette:

— Egy-két csöpp van benne a mi vérünkben is, — mondá — az meg nem való a szemétre, a sárba. Fölneveljük annak a minek, oszt' leván!

Mire Zsófi huss esztendő lett, a fernekági urinak asszonya alól kirántották a lepedőt; Dániel ur meg annyira megrokkant, mintha telje életében kavicsot aprított volna az országuton. Így aztán Zsófi lett a kurián a parancsoló, mely tisztének olyan pontosan megfelelt, olyan cifrán kialsallagosta, teremtetéste a cselédséget, hogy azok jobban féltek tőle, mint a garabonciás diáktól. Valami különös kékes szeme volt ennek a lánynak, hogy akire egyszer rápillantott: vagy meggyűlölte, vagy megezerette, de nem egyhamar tudta elfeledni a tekintetét. A Thassy urasság fiatal esküvője is eseknek a nedves, kék szemeknek lett az áldozata. Csak egyszer találkozott a réten Zsófi-val, aztán éjjel-nappal esen járt az esze. De nemcsakára föl is kötötte magát a búkkósbun. Azt mondták, úgy köllött neki, minek veti föl egy porban fogamszot paraszt uri dámára a tekintetét? Majd fogam nem így járt a lövői zsidófelcser is. Est a fakó képű cingár emberkét is megrontották a Zsófi szemei; örökké felőle ábrándozott, kerülte a könyveit, sőt egyszer sachari albi helyett acidum arsenicumot praescribált a receptre. Zsófi csak mosolygott ezeken

a kórságos bolondokon. El is bérálták aztán fernekági boszorkányok.

De senkit se tudott annyira megbabonázni, mint a salomvári jágert; igaz, hogy nem is szivelt senkit maga körül ezen a fekete szakállas vadon kívül.

*

A nap nyugovóra száll; az egész vidék mintha aranytengerben tündöknék; a szomszédos hegyek ormai csak úgy bukdácsolnak a sárgafényű sugarakban, melyek még a zalapataikai csöszkunyhó szalmatetejére is rámosolyognak. De a kunyhóban beszélgetők rá se hederítenek a napkirály mosolyára.

— Hallotta-e Imre, — kérdi a kenderhaju boszorkány — hogy a lövői zsidó doktor százezer forint just kapott egy bécsi onklia után?

— Mi köze magának a felcser szerencséjéhez Zsófi?

— Mi?... tudja mekkorát vétettem a családomnak a születésemmel?... tudja, hogy e fölött való szegyenében herdálta el a jószágot nagyapa?... No lássa, én vagyok az oka, hogy a Balassa-cimer koronás orozslánja annyira összezsugorodott. Ha egy-két kövér falatot dobnék neki, újra kiegyenesednék.

— Nem értem Zsófi az egészet.

— Akkor se érti, ha megmondom, hogy ez a felcser mindig a lábam nyomában szimatol?!

— Zsófi!

— No látja, hogy megértett. Ha az a zsidó megmártaná a fejét a szenteltviztartóba: újra a nagyapám ökrei szánhatnának azon a nagy darabon, aminek a termését most más arattatja. Nem jó a számításom Imre?

— Jónak jó, de nem becsületes. Keresztül is huzom ezt a számítását.

— Keresztül e, aztán mivel?

— Három ólomcseresznyével Zsófi.

— **(Vád alól fölmentett községi bíró.)** Szabó János várkonyi községi bíró ellen valami számadási differenciákból folyólag Pap István s társai hivatali sikkasztás miatt bünteljestették. A kir. tábla vádlott bíró a vád és következményei alól fölmentette.

— **(Pályázat.)** A mohácsi kir. járásbíróág-nál irnoki állás van üresedésben, pályázatok négy hét alatt adandók be illetékes helyökre.

— **(Epilóg a hosszuhetényi tanítóválasztáshoz.)** Tudvalevőleg a kisebbségben maradt Nagy párt felebbezett a nagy port felvert hosszuhetényi tanítóválasztás ellen a minisztériumhoz, különféle okokból a választás megsemmisítését kérve. Mint a kultuszminiszternek ma érkezett leirata tudatja, a választást helybenhagyja.

— **(Pótvásár.)** A földművelési minisztérium Maiss községnek a legutóbbi rosszul sikerült országos vásárja helyett f. évi június 10-ére pótvásár tartását engedélyezte.

— **(Beszüntetett kocsiközlekedés.)** A király-utcában, Pécs város legforgandóbb közlekedési helyén a kocsijáratot bizonytalan időre beszüntették; ez bizony egy kicsit hátrányos lesz minden tekintetben. A színház még mindig épül, ezzel szemközt bontják a kaszinó épületét, így tehát a keskeny hely vajmi kevés arra, hogy a száz meg száz kocsi, mi arra naponkint elhalad minden esetleges veszély nélkül elhaladjon; jónak látta tehát az illetékes hatóság a közlekedést beszüntetni.

— **(Sikkasztással vádolt ügynök.)** Hónig Jakab pécsi ügynök ellen amiat tett panaszfeljelentést Bráda János, hogy Hónig az ő megbízásából egyik adósától 212 ft 50 krt behajtván, abból neki csak 95 forintot szolgáltatott át. A pécsi kir. törvényszék, valamint a kir. tábla Hónigot sikkasztás büntette miatt vád alá helyezte.

— **(Akasztófa virág.)** Általánosan ismert alak a rendőrségnél, a már több ízben befogott Singer Jakab, fiatal 18 éves csavargó, ki állandó foglalkozásképp üzi az utasok holmijának eltulajdonítását. Egész ártatlan arccal állít a vonatról leszállók elé, hogy ő majd hazaviszi csomagjokat, sokkal olcsóbb árért, mint a „hordók“, de mire azután kezéigyebe kerül a hazaviendő láda, bucsut int a tulajdonosnak, — elszökik a holmival együtt. Ma legalább tizedszer fogta be a rendőrség az ismeretes akasztófavirágot, s egy kis elmékedésre a dutyiba helyezte.

— **(Ha mostoha, üsd!)** Micsoda aranymondás?! pedig Kövér József és Bódis Anna ezt az elvet vallották, ütötték szegény Som Tamást, Bódis Anna első urától származott gyermekét mint a zsupot. Mult év december hó 9-én ugy este felé történt, mikor már szegény Som Tamás pohara színültig megtellett. Kövér József rárivall mostoha gyermekére, hogy az ijedtében futni akart. „Mit, futni!“ — kiáltja Bódis Anna — „üsse ke, ha mostoha!“ Utította is aztán mind a kettő a védtelen Tamáskát, hogy azt úgy mosták fel a szomszédok. A kir. törvényszék a lelketlen szülőket, Kövér Józsefet 2 havi, míg Bódis Annát 1 havi fogházra ítélte. Felebbezték.

— Hahaha, ha jussa van hozzá Baán Imre, el is kezdheti mindjárt a munkát. Itt állók...

Az erdőszemei vadul megvillantak; válláról lekapta a puskát s a kakast felhuzva löni akart; de tekintete a lány delejes szemével találkozott s a következő pillanatban karjai mintha megfásultak volna. Lihegve dobta le a fegyvert a putri vesszőfalához.

— Most már én is elhiszem, hogy boszorkány vagy — dörmögé a szabad ég alá kilépve.

— Ugy-e maga azt hitte Baán Imre, hogy velem is olyan könnyen végez, mint valami éhenkórász tikhordó kányával, hahaha?!... A zsidóra meg rá ne tegye a kezét, mert az az én portékám!

Harmadnapra Zsófi eltűnt a fernekági kuriáról; a kis zsidóorvosnak is nyoma veszett. A lövői urak nevetgélve ujságotlák egymásnak a bolondos fámát:

— A kis jordánt elszöktette a fernekági boszorkány; lovon vitte maga mellett Körmend felé.

*

Félév múlva valami pesti prókátor-féle barázdabillegető érkezett a Balassa-kuriára, ki az öreg tekintetes urral nem is komédiázott soka, hanem föl-pakkolta egy nyikorgó tengelyű cszakocsi, aztán Egerszegig meg se álltak. Könnyű volt Dániel urat kocsiara ültetni, mert hátul a kaaban fityegett a cifra veszprémi csutura. Nehogy elfeledjem mondani: a hajdani nyalka tabularis asszessor akkor már csak amolyan élő halott volt, aki a boron kívül semmit sem látott, a boron kívül semmi másnak nem érezte az ízét — szagát.

Mikor néhányad napra Egerszegről megfordultak, a Balassa-familia elzalogosított szessziója vissza volt váltva. Tekintetes és nemes Balassa Dániel nagyuram egy kukkal se firtatta: honnét, miből, ki fiatallányától került ide ez a rengeteg summa pénz; va-

— **(Elfogott betörők.)** Röviden említettük tegnap, hogy a Nagy Jenő megyei tiszti főügyész kárára f. hó 14-én éjjel elkövetett betörés tetteséből néhány hurokra került. Ma reggel fogták őket vallatóra, a mikor beismerték, hogy a szintén e hóban elkövetett más kétféle betörés lopást, továbbá Zsolnay György főügyész helyettesnél egy betörési kísérletet ők cselekedték meg vezetőjük Schrott József borjádi születésű, munkanélküli cseléd és professzionátus betörő társaságában, a kit még a rendőrségnek máig sem sikerült elfognia. A többi három, névszerint özv. Schrott Ádámné, Forgó Antal és neje, szül. Ripszám Róza a rendőrségi fogház ideiglenes vendégei, a kik csak addig lesznek itt, míg vezérüket kézrekerítik, a midőn átkísérik őket a kir. ügyészséghez. Érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy a Nagy Jenő féle nyárilakból elemelt tárgyak 1—2 kivétellel mind megkerültek részint az elfogottak lakásain tartott nyomozások alkalmával, részint az üzögi állomás szomszédságában lévő buzatábláról, a hol a zöld vetésben el voltak rejtve: valami 20 db boros palack borral, poharak, cérna és pamut gombolyagok, kis Guzlica és gyermek-cimbalom, könyvek, ruhaneműk. A rendőrség erősen hiszi, hogy rövid idő alatt teljes lesz a kompánia, de azért a köröző levelet Schrott József nézve kibocsátotta.

— **(Villanyvilágítás Kaposvárott.)** Örülnek a kaposváriak, a kereskedelmi miniszter engedélye végre megérkezett, mely szerint az utcák megvilágítására szolgáló villam vezetékeket felállíthatják. Nehány utcában már másfél éve fel voltak állítva a vezetékek, de a munkát nem folytathatták, hiányzott a magas miniszteri engedély; rövid idő múlva a Siemens-cég befejezi munkáját, s Kaposvár, Somogy ország szíve, esténként tündéri fényben uszik.

— **(Botrány egy esküvőnél.)** Szabolcsan (Baranyában) az a szokás divik, hogy az esküvőket reggel, a mise alkalmával tartják, ép egy ilyen reggeli esküvő alkalmával lépett borközi állapotban Petkó József a templomba s csinált akkora botrányt, hogy érte a törvény elé került. Folyó év január 14-én történt, hogy Petkó József egy átlumpolt éj után szivarral szájában, s kezében félig töltött pinteszel beállított a szabolcsi templomba, hol is valami rokona esküvőjét tartotta. Mise közben az ájtatos hívők haragját s megbotrányozását okozta, azt vette magára ugyanis, ha a pap áldozott, ő is nagyokat huzott a pinteszből, majd az égő szivart szívta s mikor a fiatal jegyesek gyűrűjüket váltogatták, összeszamarazta őket, végre kibotrányozta a részeg atyafit. A kir. törvényszék vallás elleni vétségért 6 heti fogságra ítélte Petkó Józsefet, ki azonban felebbeszét jelentett be.

— **(Lelkiismeretlen fuvaros.)** Ma reggel történt, hogy egy előkelő állású uriember jött a Bpest felől jövő gyorsvonaton és itt kocsiba ülve, behajtatott a városba; de mire lakásán rendbe hozta magát, észrevette, hogy pénzes tárcáját a kocsiban felejtette. Mit volt mit tennie, mint a rendőrségnél jelentést tenni, hogy a kocsis, ki őt a vasutról hozta, a kérdéses tárcát eltulajdonította. A rendőrség felkereste lakásán a lelkiismeretlen fuvarost, kinek felesége megszépenve a rendőrtisztviselő erélyes fel-

lamint azzal se törődött, hogy a kopott kuria oldalait, tetejét uj gunyába öltöztették. Egy alacsony, gerendás benyilóba vonult, hol egész nap csak feküdt, meg a torkát öblögette somlaival. Ide nem igen hallatszott be a kőművesek, ácsok kopácsolása.

Egy másik félév elteltével Lövő felől egy négylovas csukott hínó kanyarodott balra a fernekági pusztá felé s itt a nyitva álló széles udvarkapun behajtatott. A kocsiból fátyolos nő szállott ki, aki nagyon jól ismerhette itt a járást, mert anélkül, hogy az eléje siető ugri-bugri pesztonkával csak egy szót is váltott volna: a pókháló ambituson és a porlepte butorokkal rendetlenül megrakott szobákon keresztül egyenest a jó nemzeti urhoz nyitott be, ki dehogyan ismert volna meg az ágyánál térdelő Zsófit. Csakhamar hire futott, hogy újra itt van a fernekági boszorkány.

Másnap kora hajnalban a salomvári vadászház ablakain kopogás hallatszik. Az erdész valami kerülő vagy pandur-félet sejtve, ajtót nyit s ime előtte áll Zsófi ugyanabban a sötétkék lányos ruhában, melyet akkor viselt még, mikor a nádasba járt cigányhalakért.

— Ni a boszorkány!
— Akit a szíve visszahozott tehozzád, Imre.
— Hát a jordánod?
— Elszáradt...
— El ám, de a karjaidban.
— Ha vonzódom hozzá, ne bolygass meg sirjában azt a szegény zsidót, a ki jóformán még gondolatban se érintette meg a tisztaságomat! Szabad vagyok újra; a familiámnak is visszaadtam azt, amit a születésemmel elvettem tőlük. Most ha nem utaloz: testestül-lelkestül a tied vagyok Imre.
— A lelked az ördögé már, legyen azé a tested is!
— Baán Imre?!

lépésétől e szavakkal: „Kérem most akartam bevinni a városházára” — a fészter párkánya alól kivette a jól elrejtett pénzes tárcát, természetesen valamivel könnyebben, egy 10 frt különbséggel. Csodálatos, hogy a kocsiskörök az ilyen kollégát megtürik maguk között.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 22-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A mai ülésben megválasztották a delegáció tagjait. A magyar delegáció elnökévé Andrassy Aladár grófot, alelnökévé Széll Kálmánt választották meg.

Miután a szavazatok beadása megtörtént, a kiállítás sorsjáték rendezéséről szóló javaslat került tárgyalás alá, a melyet Müllék Lajos és Lukács László miniszter felszólalásai után egész terjedelmében elfogadtak.

A mentelmi bizottság jelentése került ezután szőnyegre. Ennek kapcsán tárgyalták az első nyitrai választáson jelenvolt képviselők ügyét. Kovács József tudvalevőleg külön indítványt adott be, mely eltérőleg a bizottság megállapodásaitól, a megtorló eljárás megindítását javasolja elrendeltetni.

Horánszky Nándor indítványozta, hogy az ügyet ne tárgyalják most, mert ez befolyásolná a már megindított fegyelmi eljárást.

Kováts indítványát Ugron is magáévá tette; a megszüntetés mellett Horánszky, Apponyi, Herman Ottó, Hoitsy és Drakulics Pál szólottak. A többség a bizottság javaslatát, tehát az eljárás megszüntetését határozta el.

Öt perc szünet után következtek az interpellációk. Vajay István a munkáskérdésben interpellált; Ugron Gábor kérdezi a miniszterelnöktől, hogy hol van a magyar törvényekben egyáltalán a császári ház miniszterének méltósága megemlítése, vagy megállapítása; Asbóth János kérdezi, hogy a szabadelvű párt számos frakciója közül melyikhez tartozik Bánffy b. miniszterelnök, vajon ahhoz-e, a melyik fentartja a 67-iki kiegyezést? Besenyei a Temes-Béga-völgyi ármentesítő társaság ügyében interpellált, melynek tudvalevőleg nincsen rendben a szénája.

TÁVIRATOK.

— **Szeless Adorján a fogságban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Budapesti Hírlap” tudósítója meglátogatta Szelesst a fogságban, a melyet tisztátlan, nyomorult helyiségekben talált. A francia csendőrök azonban nagyon udvariasak. Szelesst tegnap délután St. Julien-be vitték a prefect elé. Aulichot ma szabadon bocsátották. Mint utólag kiderült, Szelesst Budapestről jövő távirati megkeresésre tartóztatták le; de csak ideiglenesen. Ugye különben az igazságügy-

— Golyót nem vesztegetek rád, mert nem becsüllek annyira se, mint egy apró mezei vadat. Hanem a kopóim majd elbánnak veled, ha még egy szót is kiejtesz a szádon...

A fernekági boszorkány babonás erejét megtörte a férfi utálat, ki nem látta már annak kékes szemében azt a csalogató lidércfényt, amelyet azelőtt mindenhova álmódzva követett.

Tántorogva indult meg az ellökött leány a nyires felé s folyton a zsidófelcsér viaszszárga alakját látta maga előtt libegni amint vigyorogva mutat a susogó nádas szomorú tájára. Mikor a parthoz ért, könnyes szeméit végighordta a széles levelű tavi rózsák nyíló virágain, aztán belépett a sikátorba, melynek közepében a feneketlen víztölcsérben örökre elmerült.

A mocsár fényes tükrön széles karikák futottak szét s csak néhány bugyborék siratta el a fernekági boszorkányt.

Reggel felé vad szélvihar kerekedett, mely az imbolygó nádbuzogányok erdején végig nyargalva, a zombékokon tirózó gémserget is följeszté csöndes tollászkodásukból: a békalencsésben bukdácsoló lilikek is hápogva ruccannak föl a vízről és sűrű gomolylyá verődve menekülnek a bokros fűzek ölére.

Mikor a rákövetkező őszön a jó táblabíró remegő kezeiből a csontember kiütötte a boros kupát, a pápai tógatusok kántusa annak rendi és módja szerint elkísérte őt a sirig. Az újra megaranyozott őtágu koronát pedig a király szolgái leütötték a Balasszéki ármálicsán mestelen kardot tartó oroszlán boszontos fejéről és elcsukták mindörökre a fiskus nyikorgó vasládájába.

Bérczy Károly.

miniszteriumban van. Ugy látszik, hogy a francia kormány a merényletnek politikai jellegét fogja megállapítani és nem adja ki Szelesst.

— **Eldült senepályázat.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Az „Uj Idők” senepályázatát ma döntötték el. És pedig Pósa Lajos „Balatoni nótáinak” szövegére a 300 koronát Dankó Pista, a 200 koronát Lányi Géza nyerte meg.

— **Égő város.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szászsebesről sürgönyzik, hogy az egész város ég.

Felelőviteli ügyek a pécsi kir. törvényszéknél.

Május hó 27.

1. Scharfenberger Erzsébet — Tauzig Zaigmond, 8 és fél óraker.
2. Bosnyák Bena — Lukits Pávó, 8 és háromnegyed óraker.
3. Kőcse Márton — Konyhás Mari és társa 9 óraker.
4. Varga János — Domján Sándor 9 és egynegyed óraker.
5. Frúhauf Nándorné — Udvardi Nándor 9 és fél óraker.
6. Dani István — Obert Ignác 9 és háromnegyed óraker.
7. Reder János és társai — Haas János 10 ó.
8. Csura János — Gajdos Sándor és neje 10 és egynegyed óraker.
9. Nagy Károly — Haberényi Pál 10 és fél óraker.
10. Siklósi takaréks és hitelegylet — Muser Cirják 10 és háromnegyed óraker.
11. Özv. Fabján Ferencné — Rück Lőrinc 11 óraker.
12. Puzits Tácó — Szlavinnac Angelia és társa 11 és egynegyed óraker.

Művészet, irodalom.

A „Magyar Leányok” 22. száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Gaál Mózes: Zrínyi Ilona. — A mai hangszerek ősei. — Barta Irén: Az én első bálom. — Tábori Róbertné: Az oltárkép előtt. — Sas Ede: Fényes tavasz közepette (vers képpel.) — Kemechey Jenő: Magyarország nagyasszonyai. — Szalay Fruzina: A Magyar Leányok albumába. — Tábori Róbert: Délibábok. — Kézimunka. — Különféle. — A szerkesztő postája. — Mutatványszámot bárkinek ingyen küld a kiadó-hivatal.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAJZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

273. sz.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében eszenel közhírre teszi, hogy a dárdai kir. járásbíróság 1895. évi 1319 és 1578. számú végzése következtében Dreher Antal ügyvéd által képviselt Spitzer Gerson és társa javának Heksch Miksa ellen 150 frt és 259 frt 59 kr. s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján felülfoglalt és 1028 forint 15 kr-ra becsült bolti csomagok és felszerelvényekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. bíróság 2661—2662 1895. számú végzése folytán 150 frt tőkekövetelés, s ennek valamint 259 frt 59 kr. utáni járulékok erejéig Dárdán alperes bolti halmozásában leendő eszközésére 1895. évi május hó 31. napjának délutáni 3 órája határidőül kitzetetik s ahhoz a venni szándékosok oly megjegyzéssel jelentkezhetnek, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz-fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Dárdán, 1895. évi május hó 17 napján.

Schö..berger Samu
kir. bírósági végrehajtó.

